

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 1.250

Letna naročnina L 2.500

Letna inozemstvo L 3.500

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XVIII. - Štev. 25 (903)

Gorica - četrtek, 23. junija 1966 - Trst

Posamezna številka L 50

Družina v zrcalu koncila

Najobširnejši dokument, ki je bil sprejet na zadnjem vatikanskem cerkvenem zboru, je brez dvoma tisti z naslovom »Radost in upanje«, ki je nastal na podlagi osnutka št. 13 »Cerkve v modernem svetu«. Prvi del obravnava temo: Človek in njegovo poslanstvo, drugi pa razpravlja o petih sodobnih problemih, ki tarejo človeško družbo: družina in zakon, vprašanje kulture, gospodarsko-družbeno življenje, politična dejavnost, vprašanja miru in mednarodnega sožitja.

Danes se bomo ustavili ob družini in sledili mislim, ki smo jih pred kratkim slišali v Gorici iz ust koncilskega očeta, ko se je ustavil med nami.

Eno dejstvo je neizpodbitno: pojmovanje družine in zakona postaja vedno bolj pogansko. Zato je smatral koncil za svojo veliko dolžnost, da se o tem za človeštvo nad vse važnem vprašanju jasno izjavi in da dá vsem ljudem dobre volje zvečljavne napotke za življenje.

Za kristjana mora biti zakon več kot pogodba; mora biti zakrament. To se pravi: zakon je božja ustanova, po kateri Bog deli zakoncem posebne milosti, take milosti namreč, da lažje vršita svoje poslanstvo očeta in matere, uspešneje premagujeta vse težave, ki so z družinskim življenjem povezane ter se tudi osebno drug ob drugem posvetita v medsebojni zvestobi do smrti, v iskreni predanosti ter vse premagujoči ljubezni.

LJUBEZEN — MOTOR ZAKONA

V prejšnjih časih je Cerkev predvsem poudarjala, da je poglavitni namen zakona roditi otrok in sodelovanje z božjim naročilom Adamu in Evi: »Rastita, množita se in napolnita zemljo s človeškimi otroki!« Res je to stremiljenje nekaj naravnega in prvobitnega, saj vidimo, da najbolj preprosta ljudstva težijo vsa za tem: po otrocih živeti naprej in podaljšati svoj obstoj v nove rodove. Ta težnja je tako močna, da se je v preteklosti na splošno in še sedaj med manj civiliziranimi narodi kaj malo upoštevala pri ustanavljanju družin potreba medsebojne ljubezni med tistimi, ki vstopajo v zakon.

Koncil pa je bil mnenja, da je treba dati v bodoče v zakonu in družini poudarka zlasti medsebojni ljubezni. Seveda je tu mišljena predvsem ljubezen, ki izvira iz duševne povezanosti, saj je le ta trajna in more vedno rasti, vse do smrti, medtem ko je čustvena ljubezen pač nekaj prigradnega, vezana na starost, telesno razpoloženje in čutne potrebe.

Da je ljubezen v zakonu glavno, je jasno, saj je ta ljubezen odsvit božje ljubezni do nas ljudi in podoba tiste ljubezni, s katero Kristus ljubi svojo Cerkev. Ljubezen je edina, ki lahko ublaži tudi največjo bridkost, katera more zadeti dva zakonca: zakon brez otrok. Kjer vlada medsebojna ljubezen, globoka, iskrena in nesebična, tam Cerkev ni treba zakoncem šele vzpodbujati, naj imajo otroke, saj pridejo ti samo po sebi, prav iz tiste naravne in spontane težnje in osnovnega zakona ljubezni, da dva, ki se imata rada, postaneta eno, tako po duši kot v telesu.

Kjer je ljubezen v zakonu, pride do čudovitih primerov žrtvovanja. Kdo se ne bo s spoštovanjem zazrl v ženo, ki v Ribnici na Dolenjskem že 33 let streže svojemu hromemu možu, nekdanjemu profesorju, ki prav zato, da je lahko ob njem ves čas, ne gre na noben izlet, romanje, zabavo in ji je edina pot v cerkev in nazaj.

OTROK — NAJLEPSI SAD ZAKONSKE LJUBEZNI

Normalen človek si ne more razložiti psihološko dejstva, od kod ta zagrizena, strupena in nenehna gonja proti porajanju novih otrok, saj je v popolni opreki s človeško naravo in škodljivo interesom družbe. Pa je prav moderna družba marsikje uzakonila splav in prav sodobno časopisje je tisto, ki najbolj zavzeto propagira uničevanje spočetih življenj ter omejevanje števila otrok na minimum.

Sedanja družba se sramuje družin s številnimi otroki. Imeti jih, se pravi, izpostaviti se javnemu posmehu in poslušati pikre pripombe iz dneva v dan. Slovenci, kot izgleda, smo postali že zelo »napredni«. Naše družine ne spravijo povprečno niti dveh otrok skupaj (točno: 1,8 %).

Priznamo pa, da je danes imeti otroke vse prej kot enostavno: stanovanjski problem, zaposlenost obeh zakoncev, nasprotno javno mnenje, vse to jemlje mnogim zakoncem pogum, da bi sprejeli otroka v svojo sredo. Toda prav gotovo ne gre s tem pretiravati. Če bi imeli sedanji ljudje vsaj mrvico tiste vere v božjo Previdnost kot so jo imeli naši predniki, bi vse to govorjenje o prevelikem številu otrok zamrlo samo od sebe.

V Ljubljani je zdravnik neki ženi (še danes živi in zelo ugledna je) odločno dejal: »Nobenega otroka več!« In možu je rekel: »Če boš živel z njo tako, da bo spočela, boš njen morilec.« Pa sta imela oba, mož in žena, več vere v Boga in več spoštovanja do božjih postav kot strahu pred zdravnikovimi besedami: žvela sta naprej, kot Bog zahteva in imela ne samo tistega otroka, ki ga ne bi smela imeti, pa še več drugih nato. Ni neizmisljivo to, kar reče človek, še posebno pa ne, če nima zaupanja v Boga.

Sv. oče Pavel VI. je v zvezi z urejanjem števila otrok imenoval posebno komisijo, ki naj pouči, kaj bi se moglo dopustiti, da se zakonska izogmata težavam vesti. Dokler se ta komisija ne izjavi, ostane v veljavi to, kar sta povedala papeža Pij XI. in Pij XII. In to je: vsak poseg v normalno zakonsko življenje proti božji volji je greh. Zakonska lahko sodbodno določita število otrok, a sta pri tem vezana na božji zakon. Na razpolago jima ostane začasna vzdržnost ali občevarje ob dnevih, ko žena ni rodovitna. Zdrževati se pa na način, da do spočetja sploh ne more priti, je gnusoba v božjih očeh, kot to izhaja jasno iz Onanovega primera. Poročiti bi moral ženo svojega starejšega brata, ki je umrl brez otrok. Prvi otrok iz novega zakona naj bi nosil ime po umrlem bratu. A prav tega Onan ni hotel. Vzel je sicer vdovo po bratu za svojo ženo, a zakonsko dejanje je vršil tako, da je bilo spočetje nemogoče. Bogu je bilo to ravnanje in izkrivljanje glavnega namena zakona tako odvratno, da ga je po besedi sv. pisma iztrebil iz zemlje.

Danes, če bi bil Bog tako strog kot z Izraelci, kolikokrat bi moral enako ravnati! Kaj šele pa s tistimi, ki ne samo, da zlorabljajo zakonsko dejanje, temveč celo uničujejo novo nastala življenja ter se uvrščujejo v morilce lastnih otrok. Pokojni beograjski nadškof dr. Ujčić je ob priliki dejal: »Zverj nikdar ne umorijo svojih mladičev; krščanske matere pa morijo in ne malo.«

Res, težko je razumeti, kako se morejo dobiti zakonci, ki si ne želijo imeti otrok. Saj bi Bog lahko celo iz kamna obujal nove ljudi, toda on je vedel, kako lepše je, biti ustvarjalec novega življenja iz lastnih sil. Biti oče, biti mati, se pravi ustvarjati, sodelovati z Bogom, ki je Stvarnik vsega, kar obstaja in živi. Kaj je lepšega kot zavest: ta otrok, ki je zaživel po najini stvariteljski sili, dolguje življenje nama in bo živel večno tudi po telesu, tistem telesu, ki sva ga posredovala mlada in samo mlada!

SLOVENCİ IN NASH BODOČNOST

Na Holandskem je po protestantski reformi v 16. stoletju ostala le še peščica katoličanov. Danes, po 400 letih, tvorijo že 47 % prebivalstva, število otrok katoliške vere pa je že preseglo 50 %. Od kod ta mogočni porast katoličanov? Od tod, ker so v zakonu živeli kot Bog hoče, protestanti pa zašli na pot omejevanja rojstev.

Na to žalostno pot protestantskih Holandcev smo zašli tudi mi Slovenci, na Goriškem in Tržaškem še posebej. Batli se bi morali za svoj narodni obstoj, a upamo, da se bo tudi z nami ponovil do-

General De Gaulle v Rusiji

Predsednik Francije general De Gaulle je na uradnem obisku v Rusiji. V Moskvo je dospel v ponedeljek z letalom in pristal na letališču Vnukovo pri Moskvi. Spremljajo ga žena, zunanji minister in še vrsta drugih osebno. Sovjeti so generalu pripravili sprejem kot ga ni po vojni doživel še noben drug državnik iz zapadnega sveta. Po pozdravih na letališču so se državniki odpeljali na odprtih avtomobilih proti Moskvi in Kremlju, kjer bo uradno bival De Gaulle. Moskovčani so francoskemu predsedniku pripravili navdušene ovacije; povsod so visele francoske trobojnice poleg ruskih zastav, pozdravljali so napisi: »Živio De Gaulle!«; ob pločnikih so stali natrpani ljudje, ki so mahali gostu v pozdrav. Pravijo, da je De Gaulle pozdravilo en milijon ljudi.

V Kremlju so še isti večer sledili prvi razgovori, ki so se nato nadaljevali v torek. Po teh diplomatskih razgovorih v Moskvi bo De Gaulle odšel na obiske po širni Rusiji. Obiskal bo poleg Moskve še Novosibirsk, ki je danes veliko industrijsko središče v Sibiriji, Kijev, Volgograd in Leningrad.

Poleg tega bo general prvi zapadni diplomat, ki mu bodo Sovjeti pokazali tudi neko središče za atomsko energijo in vsemirske izstrelke. De Gaullovo bivanje v Rusiji bo trajalo do 1. julija, ko se vrne v Pariz. Brez dvoma je to zelo dolgo bivanje za državnika kot je De Gaulle, ki mora voditi veliko državo.

NAMENI DE GAULLOVEGA POTOVANJA

Po kaj je šel De Gaulle v Rusijo? To je vprašanje, ki si ga zastavljajo prav vsi državniki in vsa svetovna javnost, ker nikomur ni prikrito, da utegne imeti za potovanje odločilne posledice za politično dogajanje v Evropi in na svetu sploh. Zato pa vsi posvečajo temu obisku največjo pozornost in so mu jo posvečali že prej. Mnenja so najbolj različna predvsem zato, ker je De Gaulle državnik, ki nikoli ne razkriva svojih namenov. Zaradi tega vsi bolj ali manj tavajo v mraku domnev in ugibanj.

Sovjetsko časopisje in sovjetska diplomacija so nad De Gaullovim obiskom zelo navdušeni. Vsi sovjetski časopisi so objavili obširne

in navdušene članke o generalu in se ga spominjajo kot tistega, ki je med zadnjo vojno pomagal stretni nacistično tiranijo, danes pa hodi svoja pota neodvisno od Amerikancev. Prav tako navdušeno piše o tem potovanju degaulistično časopisje v Franciji. Manj navdušena kažejo generalovi rojaki, ki niso iz njegovega tabora. Zato je javno mnenje v Franciji precej razdrojeno glede namenov, ki jih De Gaulle ima z obiskom v Rusiji.

Precej enotni v ocenjevanju De Gaullovih namenov v Rusiji so pa Amerikanci in zapadni Nemci. Zaskrbljeni so oboji. Amerikanci zato, ker se bojijo, da bi se general utegnil povezati s Sovjeti in skleniti tak sporazum, ki bi prejel ali slej primoral ZDA, da zapustijo Evropo. Pri zapadnih Nemcih se temu strahu pridružuje še druga negotovost, namreč da ne bi De Gaulle sklenil kakšnega dogovora o združenju Nemčije, ki bi se ne skladal s cilji bonnske vlade. Z eno besedo, bojijo se, da bi se francoski predsednik ne pobotal z Rusi na škodo Zapadne Nemčije.

Ostala svetovna javnost ni tako neposredno prizadeta s tem obiskom in zaradi tega presoja bolj trezno in nepristransko. Po mnenju nekaterih zapadnjakov je prvi namen De Gaullova obiska v Rusiji dvigniti francosko »grandeur«, to je veličino in moč, ker ne pozabimo, da je general obleden od te ideje skoro kot njega dni Hitler o veličini in poslanstvu tretjega rajha, samo da De Gaulle uporablja drugačna sredstva. Drugi namen naj bi bila pomoč Sovjetov, da se izrinejo iz evropske politike Amerikanci, ki so generalu v napotje za dosego francoske »grandeur«. Tretji namen naj bi bila ustvaritev združene Evrope od Atlantika do Uralov, kar je prav tako osebni sen generala De Gaulle. V taki Evropi bi morale najti mesto vse evropske države, seveda brez ameriškega vpliva. De Gaullovo težnjo po odklopitvi od washingtonske politike pozdravljajo tudi nevezane države, ki vidijo v francoskem predsedniku vedno bolj enega svojih pristašev, ki bo sedaj v Moskvi samo že utrdil svojo nevezanost.

To so nameni, ki jih pripisujejo De Gaullu. Kaj bo pa iz vsega tega izšlo, bomo videli v teku obiska in razgovorov, ker tudi Sovjeti imajo svojo politiko, ki se ne ujema vedno z De Gaullovo.

Hih

Države z največ prebivalci

Po najnovejših podatkih organizacije Združenih narodov za prosveto, znanost in kulturo UNESCO imajo trenutno največ prebivalcev naslednje države: komunistična Kitajska 650 milijonov, Indija 460, Sovjetska zveza 225, Združene države Sev. Amerike 189, Indonezija 100, Pakistan 99, Japonska 96, Brazilija 76, Zapadna Nemčija 55, Anglija in Italija po 54 milijonov. Omenjene države imajo dve tretjini skupnega števila prebivalcev na svetu.

Velikodušna podpora

Bostonski nadškof kard. Cushing je finančno podprl novo univerzo v Boliviji, ki so jo odprli letos meseca februarja.

Kmetijstvo je treba pospeševati

Konec prejšnjega meseca se je zaključila v Londonu konferenca Mednarodne zveze kmetijskih proizvajalcev (IFAP), ki se je udeležilo dve sto delegatov iz 24 dežel.

Udeleženci so na konferenci ugotovili, da je treba kmetijsko proizvodnjo z vsemi sredstvi pospeševati kakor tudi gojitev industrijskih rastlin. Deželam v razvoju bi bilo treba priskočiti na pomoč z dolgoročnimi posojili. Kmetje v teh deželah potrebujejo semen, gnojil, opreme, pa tudi gospodarskih vzpodbud. Pri tem je treba posvetiti vso pozornost tudi ženskam, na katerih sloni družinsko življenje in vzgoja otrok.

Na konferenci so jasno tudi povedali, da je, ko ima polovica sveta premalo hrane, dolžnost kmetovalcev v razvitih deželah čim več pridelovati. Toda tudi kmetijski presežki ne bodo rešili svetovnega prehranbenega položaja. Celotni ameriški presežki žita so se nevarno zmanjšali sprčo lakote v Indiji, ki se stopnjuje in bo dosegla kritično točko avgusta in septembra

Ču En Laj v Romuniji

Obisk pekinškega zunanjega ministra v Romuniji gre h koncu. Mož je bil precej bojevito razpoložen proti Rusiji in je v več govorih napadel Moskvo. Zdi se, da to ni bilo povsem ljubo gostiteljem, ki so pokazali precej hladnosti do kitajskega agitatorja. Iz Bukarešte bo Ču En Laj odšel v Albanijo.

Iz Pekinga poročajo, da so tam prepovedali za šest mesecev vpisovanje na vse višje šole in poslali na delo vse študente in tudi večje število profesorjev. Pravijo, naj se študentje naučijo delati in ne uganjati buržujsko politiko. Pozneje pa da bodo zelo strogo presojali politično zgrajenost tistih, ki se bodo vpisali na univerze. Odkrili so namreč, da je opozicija zoper Maocetungov režim posebno močna med inteligenco in študirajočo mladino.

ALI JE GOMULKA ZGUBIL GLAVO?

Poljski škofje so začeli z velikim romanjem potobe čenstohovske Matere božje po poljskih škofijah. Podobno kot smo imeli pri nas pred leti Marijino romanje, tako ga imajo oni sedaj. Toda to nikakor ne gre v račun poljski komunistični partiji. Zato je policija začela ovirati ta romanja. Med drugim je zaplenila Marijino podobo na poti v Olsztyn in jo skrivaj odpeljala drugam. Drugič je padla in razgnala procesijo z Marijino podobo, čeprav so bili v procesiji tudi nekateri škofje. Kardinal Wyszyński je vse to nasilje obsodil v raznih govorih in opozoril, da Cerkev ne more sprejeti nobene odgovornosti, če bo iz takega postopanja po-

godek iz Eljevega življenja. Ta prerok je doživel popoln propad verskega življenja med svojim ljudstvom in odpad v malikovalstvo. Strt zaradi tega položaja je zaprosil Boga, naj ga vzame k sebi. Bog pa mu je odgovoril: »Sedem tisoč mož sem si prihranil, ki niso pokleknil pred Baalom. Ti bodo nosilci novega rodu.«

Mi verujemo, da so tudi med nami družine, ki jih še ni zajel duh Baala, duh življenjskega materializma, uživanjaželjnosti in nečistovanja. In od teh družin pričakujemo, da bodo našim zašlim bratom in sestram svetel zgled in tih spremljevanje vesti, vsemu slovenskemu rodu pa jamstvo srečnejše bodočnosti.

Zlatomašni jubilej msgr. Albina Kjandra

24. junija 1916 je prejel v Ljubljani mladi bogoslovec Albin Kjuder iz rok tedanjega ljubljanskega škofa dr. Antona Bonaventura Jegliča mašniško posvečenje. Petdeset let mineva te dni od tega dogodka, ki je dal g. jugilantu pečat Kristusovega duhovnika, slovenskemu ljudstvu pa novega srednika med Bogom in ljudmi.

25. februarja 1893 se je rodil v Dutovljah na Krasu. Tej zemlji, s kamnom prepojeni, pa istočasno s trto črnega terana nasajeni, je praktično ostal zvest svojo dobo svojega plodovitega duhovništva. Sicer ga je pot zanesla najprej v Barkovlje pri Trstu, kjer je bil leta 1917 kaplan, od leta 1918 do 1924 pa duhovni pomočnik pri Starem sv. Antonu v Trstu in v bolnišnici, a že leta 1924 ga zopet najdemo na prijaznem hričku v Tomaju na Krasu, kjer je postal župnik in to ostal do danes. 42 let v istem kraju! Ni mar to lepo spričevalo za dušnega pastirja, ki je ostal zaupanim ovčicam zvest v slabih in dobrih časih, ki so se zgrnile nanje?

Brez dvoma, užil je lepe čase, ko je skupaj s šolskim sestrami, ki so imele od cerkvi na griču svoj provincialni dom, vzgajal rod za rod slovenskih deklet, jim delil kruh božjega življenja in nudil besedo Kristusovega evangelija.

Pa je doživel tudi čase tegob in silnih preizkušenj. Propad Italije je prepustil deželo na milost in nemilost vsem, ki so si lastili oblast in krojili pravico po svojem okusu. Nemške toposke krogle so padale okrog cerkve, ponoči so prihajali skrivni oboroženci, nikdar se ni vedelo, komu se boš zameril in kdo bo udaril po tebi in te klical na odgovor ali odpeljal v smrt. Še več! Prišel je čas svobode, a prav v imenu te svobode so morale šolske sestre leta 1947 zapustiti Tomaj, in župnik msgr. Kjuder je ostal sam. Onemlele so stavbe pri cerkvi, ni bilo več slišati živčava šolskih otrok, ni bilo več požrtvovalnih redovnic, ki bi skrbelo za lepoto božje hiše in mu bile v pomoč pri apostolatu.

Toda cerkvena oblast je dobro vedela, kako velike sposobnosti hranj v sebi tomajski župnik. Prva leta kipenja nove Jugoslavije so bila mimo, razmerje med Cerkvijo in državo je postalo znosnejše, treba je bilo misliti na novo cerkveno ureditev področij, ki so pripadala goriški nadškofiji ter tržaški in reški škofiji, pa prišla pod Jugoslavijo. Tedaj se je apostolski administrator dr. Mihael Toroš ozrl na župnika g. Albina Kjandra. Vedel je, da je moder, preudaren in previden v svojem ravnanju; poznal je njegovo dušno-pastirsko vnemo, smisel za otroško katehezo, njegove govorniške sposobnosti. Zato ga je imenoval za svojega delegata. Zgodilo se je to 28. septembra 1955. Še večje zaupanje mu je izkazal apostolski Sv. Sedež leta 1961. Dne 28. junija je postal apostolski administrator jugoslovanskega

Ko je bil msgr. Albin Kjuder apostolski administrator jugoslovanskega dela tržaško-kopske in reške škofije v Sloveniji. To službo je vršil do 31. avgusta 1964, ko je predal svoje posle novemu škofu za vse Slovenijo Primorje msgr. Janezu Jenku, sam pa spet postal skromen župnik v Tomaju. V znak priznanja za opravljeno delo je prejel nato g. Kjuder iz Rima častni naslov apostolskega prototarja (17. julija 1964).

Msgr. Albin Kjuder je tako prispel na svoj življenjski poti do častitljivega jubileja zlate maše, ki jo je dano dočakati le malemu številu Kristusovih izvoljencev. Ob pogledu na preživeta duhovniška leta je lahko poln tihega veselja, saj je dobro uporabil zaupane mu talente. Ves čas se je dobro zavedal, da je duhovnik, zato je vedno dajal poudarka duhovni plati svojega poslanstva. Leta 1962 je prav v tem stremljenju, biti svet duhovnik, postal voditelj duhovniške zveze »Unio apostolica« za vso Jugoslavijo, kateri je pripadala vsa leta svojega duhovništva.

Ko bo g. jubilar ob zvokih vedno lepe pesmi »Zlatomašnik bodi« pozdravljen, stopil kot slavljencev božji k božjemu oltarju, tedaj ne bo sam. Premnogih bodo osebno navzoči. Se drugi ga bodo spremljali v duhu in se Bogu zahvaljevali za vse, kar so prejeli iz njegovih posvečenih rok, vsi brez izjeme pa bomo tisti dan iz srca želeli: »Gospod monsignor, ad multos annos — še na mnoga leta v vinogradu Gospodovem na kraški zemlji!«

—jk

Domačini in priseljenci med seboj

Na Jesenicah pride večkrat do neredov, psovanih, pretepotov. Tako je bilo 3. aprila 1966 v gostilni pri Hermanu in v gostilni pri Čebularju. Naslednji dan je časnikiar še vedno videl krvave zidove, mize in stole. Natakariča, ki je v stranišču našla nož, je tožila, da se boji biti zvečer v službi in da domačini ne prihajajo zvečer radi, ker se bojijo večnih razgrajanj in pretepotov. Toda pred leti je bilo še huje, saj so na veselicah nekateri izgubili svoja življenja. Krivi vsega tega so priselci, priseljenci iz juga. Na Jesenicah, ki so potrebovali delavcev, so južnjaki trumoma iskali službe. Da, bolj službe kot dela. To se je pričelo nekako pred 15 leti. In Jesenice so za mnoge bile samo odskočna deska za Avstrijo, Nemčijo ali celo Ameriko, kajti včasih je bilo delo v železnici prevroče zanje. Prišlo jih je veliko, ostalo pa malo. A spet so prihajali novi in novi. Stanovanjske razmere pa so bile težke, saj je po šest ljudi spalo v eni sobi, v barakah. In če je kdo od njih prišel domov pijan, se je začel prepir itd. Južnjaki pa vprašujejo, zakaj da jih ljudje ne marajo. Saj da so tudi oni reveži, ker da jim nič ne ostane, doma da imajo družine in gostilna da je neredko edino zatočišče, kjer se izplakne žalost pa tudi razbuhiti jeza. Nato je Jeseničan rekel: »Mi nismo nič krivi, to so izpadi predvsem sezoncev, ki nam jemljejo živce. Pri nas se vedno kje stepejo, razbijajo, a če hoče kje kdo posredovati, je že šovinizem vmes. A v bistvu nimamo nič proti priselcencem, le drugačno vedenje zahtevamo od njih. Ne pa nasilje. Veliko jih je prišlo na Jesenice, ki so mislili, da se samo s silo rešujejo stvari. Prevelike so razlike med našim in njihovim načinom življenja...«

Danes je na Jesenicah zaposlenih 14.000 ljudi, od katerih je na pomlad okoli 3000

sezoncev z juga. Med njimi je precej nepismenih. Večina med njimi živi precej bedno, da si jim pred prihodom doma čarali lepše življenje. Stanujejo v barakah, ker jeseniška občina nima denarja za samska stanovanja. Tako jim ostane nekaka tolažba le v alkoholu. Sledijo pretepi, zasvetijo se noži.

Druga stvar je, da na Jesenicah zelo prevladujejo moški. Jih je najmanj 2500 več kot žensk. Če si domačini ne morejo ustvariti družin, kako si jih bodo priseljenci! In še stanovanj ni.

Domačini, Jeseničani, poredko zahajajo v gostilne, restavracije ali hotel. Raje se držijo doma, kjer je mir. Niso radi priče pretepotov, psovanih, grožnjam. In tako so domačini rekli časnikiarju:

Tehnik: »Z ženo zvečer ne upam v kavarno ali gostilno. Priseljenci nas terorizirajo. Mladina noče nobenih stikov z njimi.«

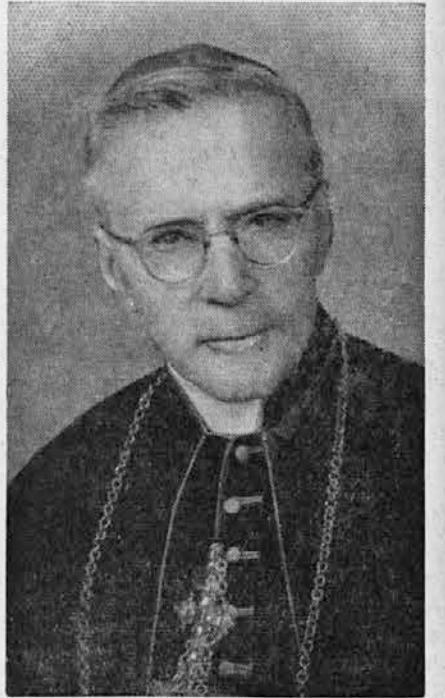
Uradnica: »Ker se drugače ne morejo izkazati, nas ponižujejo s silo.«

Ravnatelj zavoda za zaposlitev: »Večina se ni obnesla pri delu, toda sezonci bodo za gradbena dela edini izhod še mnoga leta. Vsi bolje poznajo svoje pravice kot pa svoje dolžnosti.«

Prosvetni delavec: »V eni jeseniških šol je 12% srbohrvaško govorečih otrok. Tako je pouk v slovenščini precej otežkočen. Imeli smo primere, ko so starši z izizivom in s silo hoteli opravičiti otrokovo neznanje. Priseljenci se niso znali vključiti v krajevne kulturne in športne organizacije. Ne kažejo zanimanja, da si smo se domačini v začetku precej trudili.«

»Jesenice naj le ostanejo Jugoslavija v malem,« pravi časnikiar Janez Govc. »Samo odnos med ljudmi bodo morali postati čistejši, kajti Jesenice niso Divji Zahod, pač pa železarsko mesto s svojo tradicijo in ponosom...«

Škof dr. Josip Srebrnič umrl

Ko je bil naš list že v tisku je prispela vest, da je v torek, 21. t.m. po dolgi bolezni umrl na Krku škof dr. Josip Srebrnič. Pokojni je bil naš goriški rojak; rojen je bil v Solkanu dne 2. februarja 1876 in je dopolnil devetdeset let.

Dne 8. decembra 1923 ga je posvetil škof Jeglič za škofa na Krku in je že 23. decembra istega leta nastopil novo službo. Leta 1963 je na praznik Brezmadežne obhajal 40-letnico posvetitve za škofa in ga je pokojni papež Janez XXIII. ob tej priliki imenoval za nadškofa. Pogreb se je vršil v četrtek 23. junija ter je bil pokopan v stolni cerkvi na Krku.

Velikemu rodoljubi naj bo Vsemogočni dober plačnik za vse njegovo delo, ki ga je skozi vsa leta vestno opravljal med našim ljudstvom.

400 let prvega katekizma

Letos mine štiri sto let, kar je bil natisnjen tridentinski katekizem. Tridentinski cerkveni zbor je naročil, naj se izda knjiga, v kateri bo na kratko razloženo evangeljski nauk. Priprava na izdajo knjige je trajala dvajset let. Prvotno je bila knjiga namenjena otrokom in v verskih resnicah nepoučenim ljudem. V teku priprave pa so namen spremenili in dali katekizem v roke župnikom. Katekizem razlaga v prvem delu vero in verske resnice, v drugem govorji o milosti in zakramentih in v tretjem o zapovedih.

Tridentinski katekizem je služil za podlago vsem poznejšim veroučnim knjigam. Knjiga je bila natisnjena leta 1566.

Brazilijska se pripravlja na volitve

V Braziliji vladajo generali, odkar je vojska pred časom zrušila devičarskega predsednika Goularta. Uradno predstavlja državo general Castelo Branco, ki je trdno odločen, da se bo umaknil s predsedniškega mesta potem ko bo letos jeseni izvoljen novi predsednik države. Te volitve bodo posredne, to se pravi, volili ga bodo člani parlamenta, kjer ima vlada večino zagotovljeno, ne pa ljudstvo.

Predsednik Castelo Branco je od konca lanskega leta do danes podpisal tri ustavne akte. Najbolj važen je tisti — pravijo mu mala ustava — ki določa, da so razpuščene vse dosedanje politične stranke in da se bo v bodoče volilo novega predsednika posredno. Po zamisli Castela Branca naj bi tudi Brazilija kot ZDA in Vel. Britanija imela v bodoče sistem samo dveh strank. Zato so se vse politične skupine, ki podpirajo sedanjega vojaški režim, združile v blok z imenom Arena, pristaši bivših predsednikov Goularta ter Kubička, kjer vedrilo tudi komunisti, so pa ustanovili Brazilsko demokratično gibanje.

Oba bloka smeta postaviti svojega kandidata za predsedniške volitve. Tisti od Arene so to že storili: izbrali so za to mesto sedanjega ministra za vojsko Arturja da Costa e Silva. Opozicijski blok se zaenkrat še ni izjavil. Tistih, ki bi jih kandidirali, ne more, kajti četrti ustavni akt z dne 10. maja določa, da ne morejo kandidirati tiste osebe, ki so »nezazeleni ali nevarne sedanjim oblasti, ki hoče ščititi demokratične pravice revolucije«. Zato si bo opozicijska morala poiskati kandidata kar v sedanjih generalskih vrstah, saj je znano, da ne odobravajo vsi vojaški politike Castela Branca. Tako sta pred kratkim vzbudila splošno pozornost poveljnika 2. in 3. armade (v Braziliji so vsega štiri armade) Justino Alves Bastos in Amaury Kruel. Sredi maja sta se sestala v Porto Alegre in sta ugotovila, da se Brazilija nevarno nagiblje na desno, razred revnih pa da nikdar ni bil tako reven kot zdaj. Kmalu po tem srečanju je bil Alves Bastos upokojen, Kruelu pa izrečen ukor.

Ta generalska kriza zgovorno priča, da bodo v predvolivnem boju govorili predvsem vojaki, kar je razumljivo, saj je vojska edina »stranka«, ki do sedaj ni bila razpuščena in ji je z imenovanjem vojnega ministra Costa e Silva za predsedniškega kandidata zagotovljeno vodstvo tudi za naprej.

Sicer pa tudi to še ni čisto jasno, ali je Castelo Branco res zadovoljen s Costovo kandidaturo, čeprav je Costa e Silva vedno veljal za njegovo desno roko. Nekateri trdijo, da je Costa napovedal

svojo kandidaturo, ne da bi se prej posvetoval s Castalom Branco; zato se je slednji tudi šele po daljšem oklevanju odločil, da svojega vojnega ministra v njegov namenji podpre.

Ni popolnoma gotovo, kakšno politiko bo Costa e Silva ubral, če bo izvoljen. Sam zatrjuje, da bo nadaljeval politiko sedanjega režima. Toda dejal pa je tudi, da se bo zavzel za bolj »človečansko« izvajanje strogega gospodarskega programa, kar bi moglo pomeniti tudi prikrito kritiko vladne politike.

Koncil v številkah

Ureditev koncilne dvorane je stala 392 milijonov 33.550 lir; za potovanja koncilskih očetov iz izvenevropskih dežel in za njihov prevoz po Rimu so znašali stroški eno milijardo 325 milijonov 929.281 lir. Za bivanje koncilskih očetov v Rimu so znašali izdatki eno milijardo 491 milijonov 255.419 lir. Za tiskanje vseh koncilskih listin, za namestitve centrale, elektronskih središč in tiskovne dvorane so porabili 364 milijonov 320.683 lir. Vsi stroški za koncil so znašali štiri milijarde in pol lir.

Odlične cerkvene in laične osebnosti z vsega sveta so vprašali za njihovo mnenje o koncilu in o vplivu koncila, ki ga bo ta lahko imel v svetu. Na vprašanja je odgovorilo 60% vprašanih. Drugi so se opravičili s tem, da so iskreno priznali, da premalo poznajo koncilsko dela ali pa da imajo samo približno idejo o koncilu, ki so jo dobili z branje časopisov.

Koncil se je pričel s poslanico svetu. Po štirih letih so ga zaključili s posebnimi poslanicami za vse sloje človeške družbe. Poslanice so bile simbolično naslovljene: na vladajoče (poslanik Poswick), na umetnike (msgr. Angelini), na mislece in znanstvenike (filozof Jaques Maritain), na žene (Laura Segni), na delavce (delavec Armando Cagno), na uboge in tiste, ki trpe (Franco Politi) in na mladino (Abel Karosi).

Index odpravljen

Kongregacija za verski nauk je izdala pojasnilo, da v skladu z navodili vatičanskega koncila, Seznam-Indeks prepovedanih knjig nima več značaja cerkvenega zakona in zato tudi odpadejo cerkvene kazni, ki so bile s tem v zvezi. Kongregacija pojasnjuje, da bo vendarle tudi vnaprej v težjih primerih opozarjala na nevarne knjige.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

G. Anton Iskra 25 let duhovnik

G. Anton Iskra morda po imenu ni toliko znan širši slovenski javnosti, kajti njegovo življenje poteka skrito v večnem mestu. Toda kdor posluša vatičanski radio, bo redno v njem slišal tudi njegov glas, saj je g. Iskra poročevalec na slovenski oddaji omenjenega radia. V Gorici ga poznamo, ker je pred leti imel duhovne vaje za dekleta.

Rodil se je v kraju, ki je dal slovenskemu narodu nadškofa dr. Antona B. Jegliča, to je v Begunjah na Gorenjskem, tam »kjer murke cveto in kjer grad Karmin obuja spomine«. Na praznik sv. Petra in Pavla pred 25 leti je prejel iz rok pok. škofa dr. Rožmana mašniško posvečenje. Slovenija je bila razkosana, po Gorenjski so se šopirili Nemci, zavod za umobolne v Begunjah je postal ječa in kraj talcev, od koder so jih nadati okupatorji vodili na streljanje v Drago.

Tako g. novomašniku že ni bilo več dano opraviti svoje prve daritve v svoji župni cerkvi, na katero ga veže toliko lepih spominov. Prišel je konec vojne, ki Sloveniji ni prinesel tega, kar si je tako želela: resnične svobode. Namesto da bi mogel iti med svoje ljudi, je bil mladi duhovnik g. Iskra prisiljen iskati zatočišče v tujini. Našel ga je v Rimu. Tam se je najprej izpopolnil v svetopisemski vedi, nato pa dobil namestitev na rimskem vikariatu, kjer je še danes uradnik na cerkvenem sodišču. Kasneje je postal tudi rektor lične cerkve Marijinega imena na Foro Traiano blizu starega Kapitola, ki jo z njemu prirojeno

vestnostjo vzorno upravlja. Njegovo delo na slovenski oddaji vatičanskega radia smo pa že omenili.

Ko g. srebrnomašniku čestitamo k njegovemu srebrnomašniškemu jubileju, mu istočasno želimo, da bi mogel čimprej opraviti sv. daritev v rojstnem kraju, rimskim Slovencem biti kot doslej moralna opora, vsem rojakom po svetu pa glasnik pravic Cerkve in božjega kraljestva na zemlji.

Še en zlatomašniški jubilej

Skupaj s msgr. Kjudrom je bil v Ljubljani posvečen v mašnika tudi g. Anton Požar, dne 24. junija 1916. Doma je iz Trsta. Kot mašnik je dolgo časa služboval v Marzagah, po zadnji vojni pa pri Sv. Brigidi nad Miljami. Zadnja leta mu je zdravje opešalo, zato se je umaknil iz aktivne službe in živi na Kapeli pri Gorici.

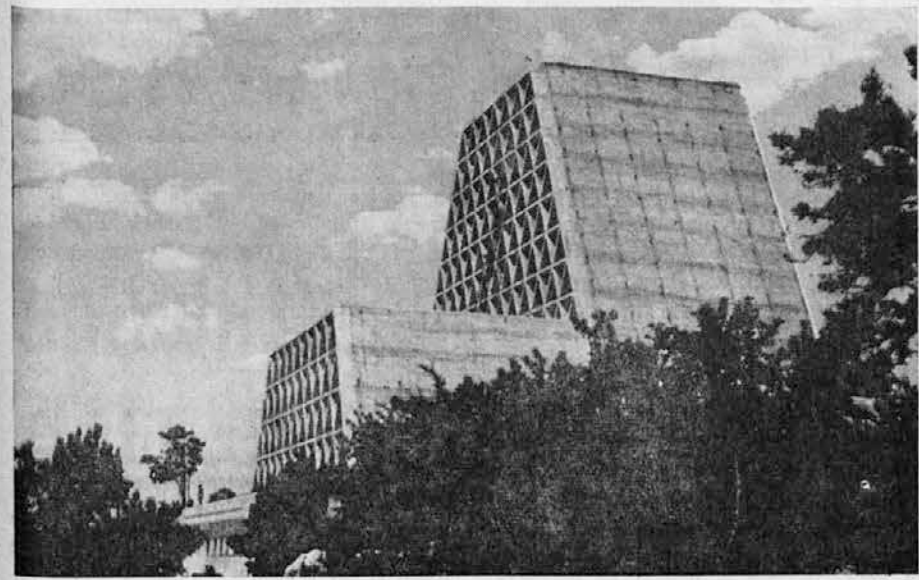
Gospodu jubilaru najlepše čestitke in voščila!

Italijanska škofovska konferenca bo zasedala

Kakor smo že poročali, je bila pred nekaj meseci ustanovljena italijanska škofovska konferenca. Sv. te konference, ki je med drugim ustanovil razne komisije, se je sestel v mesecu aprilu. Te dni se sestane na prvo splošno zasedanje celotna škofovska konferenca. Škofov bo okoli 300. Vprašan, ki jih mora škofovska konferenca rešiti, je veliko, a preveliko število škofov bo hitro in temeljito rešitev precej oviralo.

Romanje k Mariji Materi in Kraljici na Vejno

Oltar sv. Cirila in Metoda in oltar čenstohovske Matere božje

To nedeljo, 26. junija bo prvič zadonela iz tisoč slovenskih src pozdravna pesem v čast naši skupni Materi in Kraljici v njenem veličastnem svetišču na Vejni. Ob 17.30 se zberemo okrog naše zastave v gozdiču pod svetiščem. Od tu gremo v procesijo v Marijino hišo božjo. Ko v zbranem veselju vstopimo v svetišče, takrat, dragi rojaki, ne iščite Marijine podobe — ki je komaj vidna na stranskem oltarju — takrat se zamislimo v nebeško svetišče in Marijino slavo v nebesih. Prav to hoče veličastno svetišče povedati vernim ljudem: če morejo že ljudje pripraviti takšen božji hram v slavo Matere in Kraljice, kaj je pripravil še božji Sin svoji Materi v nebesih! Stedila bo sv. maša z govorom dr. Janežiča. Med službo božjo vsi sodelujemo, molimo in pojmo. Povsod naj vlada mir in zbranost! Za razgovor in občudovanje je dosti časa prej in potem zunaj svetišča, ki se odpira na morje in Kras. Po sv. maši se zberemo v spodnji cerkvi okrog našega oltarja sv. Cirila in Metoda, ki ga bo duhovnik blagoslovil, pevci bodo zapeli v čast slovanskih apostolov, vsi pa bomo molili za edinstvo in mir na svetu. Ob koncu bo darovanje za naš oltar; v poljub bomo dobili pravo relikvijo — koščico telesa sv. Cirila, ki smo jo prejeli kot dar našemu oltarju iz Rima iz bazilike sv. Klementa.

Dragi rojaki! Duhovniki, ki prirejamo to prvo skupno romanje na Vejno, iskreno želimo, da bi bila udeležba velika, pobožnost zbrana in celotna naša prva božja pot na Vejno veselo krščanska. Zberimo se v tako velikem številu kakor na naših shodih v septembru na Opčinah! Dekleta in žene prinesite dosti cvetja fatimski Gospe, naši Materi in Kraljici. Vsi otroci naj bodo v varstvu mater ali očetov. Zbrali smo večerno uro, ko je že bolj hladno, zbrali smo to nedeljo pred odhodom v Einsiedeln, pred praznikom sv. Cirila in Metoda, ki bo 7. julija.

Mnogi že veste, da je na Vejni stalno na razpolago slovenski spovednik. Prav to je najbolj praktična pomoč in velik poimen za vse, ki se želijo z Bogom spraviti v Materini hiši. Objavljamo tudi razveseljujočo novico, da bo na Vejni postavljen poljski oltar čenstohovske Matere božje. Tako bo novo svetišče resnična vez med narodi, skupna hiša, kjer različni narodi slavi in častijo svojo Mater in Kraljico. S tem se krasno izpolnjuje želja dobrega Janeza XXIII., ki je izbral tako lep naslov Marijini cerkvi na Vejni.

Slovensko božje ljudstvo gre prvič v

procesijo v veličastno svetišče na Vejni. Nova božja pot stoji na naši zemlji. V cerkvi je postavljen naš oltar, naš skromni dar skupni Materi in Kraljici vseh narodov. Pod križem na našem oltarju bo trajno izpostavljena Cirilova relikvija, ob podobah pa se blesti napis v našem materinem jeziku v čast apostolov edinstva. Dragi rojaki! Ko bodo to nedeljo med našo procesijo sedmeri zvončki na Vejni peli naše pesmi, ko bomo prvič zbrani v veličastnem svetišču pri službi božji in bomo vsi iz živega prepričanja molili in peli takrat naj veljajo besede papeža Pija XII.: »Ljudstvo, ki skupno molí, skupaj drži!«

Na svidenje na Vejni!

Žižkova „Miklova Zala“ v Trstu

Slovenec poznamo tri priredbe ali dramatizacije Sketove povesti »Miklova Zala«. Najbolj znana in igrana je Spicarjeva, katero so igrali po Koroškem, stalno v St. Jakobu v Rožu in so z njo včasih gostovali v Ljubljani in po vojni tudi pri nas. Manjši odri so se morali lotiti Bajukove priredbe, ki je mnogo krajša in lažja.

Žižkova priredba je postala nujnost po vojne komunistične Jugoslavije in jo je avtor postavil v idejno drugačen svet, zato se je izognil verskim motivom in poudaril revolucionarne. Tudi se ni držal Sketove zgodbe, ampak jo je samovoljno spremenil tako, da služi njegovi zamisli. Zato je igro postavil v čas puntarstva ali kmečkih uporov, v borbo za socialne pravice.

Ne moremo tukaj naštevati vseh razlik med Žižkovo, Spicarjevo in Bajukovo dramatizacijo, omenimo le eno: zaključek igre. V Spicarjevi se Zala iz turškega ujetništva zopet vrne k možu, zmešani Davorin pa zabode izdajalsko Almino. V Žižkovi pa Zala ob vrnitvi zavrže Mirka in se odloči za hlapca Davorina-puntarja. Avtor navaja, da je tak konec etična dolžnost. Res, toda avtorjeve ali komunistične etike, ne pa krščanske, po kateri so se ravnali tedaj naši predniki in živeli iz vere in ljubezni do svoje zemlje in je prav v tem prepad med njimi in Turki in Židi.

Zaradi »napredne« ideje je zato režiser dal vlogo Davorina najmočnejšemu igralcu, ki jo je res tudi odlično rešil, dočim Mirko ne zagrabi. Izvrstno igrata tudi Za-

huje, šelesti neslišno po stopnicah navzgor. To je Spinnekensova! Genijalna Spinnekensova, ki jo vodi pod roko — da, to je gotovo njen oče, možak v črnem s častljljivim sijem okoli žarečega čela? In za Spinnekensovima, očetom in hčerjo, stopa ... ali je to ženin? Ne, ženin vendar ne bo nosil vlečke! Potem je gotovo ceremonijer! Za njim se pozibava črn život na črnih stebrah nogah: pogrebni podjetnik, ki razume svoj posel. »Ali ni čudovita?« vpraša brblja. Ukvarja se docela in edinože z nevesto. Pogrebni podjetnik jo je gotovo slišal: smehljala se vdano, a skoraj je videti, ko da mu je kdo stopil na kurje oko. Morebiti ima pretresne čevlje? »Haaa!« hrumi za ograjo. Zda se po prvem strmenju začne kritika. »To ti je nevesta, kaj?« pravi stara ženska. »Usta ima kakor jabolko! Prav takšna je kakor satenasta blazina!« — »Pozor!« šušljajo Stiekumove mojškrice. »Ali vidiš nabrance? In vence iz pomarančnih cvetov.« Toda druge iz tovarišije so v svojem poslu že mnogo dlje: spremstvo Spinnekensovih stopa mimo nerodno in važno pa v vseh barvah. Jon se domisli indijanskega peresnega okrasja. Ker se je odločila Julija

Slovenci in nova Pristaniška ustanova

Dr. Simčič za zaščito pravic malega človeka

Tržaški občinski svet je prejšnji teden izglasoval sklep o novem Industrijskem pristanišču, ki naj vsebuje poleg Javnih skladišč tudi Pristaniško ustanovo (EPIT) in sega po možnosti do Tržiča. Določena so bila tudi področja za gradnjo cenjenih ljudskih hiš.

Med razpravo o tem vprašanju je svetovalec Slovenske skupnosti dr. Teodor Simčič opozoril, da mora novi zakon o Industrijskem pristanišču vsebovati tudi predpise za zaščito lastnikov razlaščenih zemljišč. Dr. Simčič je opisal, kako je EPIT na osnovi ukaza bivše ZVU št. 66 iz leta 1953 lahko poljubno določala ceno za razlaščeno zemljo (v nasprotju z zakonom št. 2359 iz leta 1865) in jemala zemljo tudi brez predloženih načrtov, odnosno jemala več zemlje, kot je bilo potrebno. Dokaz, da je določala krivično odškodnino, je dejstvo, da je EPIT zgubila skoro vse tožbe proti preizkušni odškodnini. Dr. Simčič je tudi opozoril, da pri nas ni spekulacij z gradbenimi zemljišči, saj so last malih ljudi, ki na njih pridelajo toliko, da lahko živijo poleg zaslužka v tovarni ali v kakšnem drugem obratu. In ti lastniki so v veliki večini Slovenci, tako da je razlaščevanje tudi narodnostno vprašanje.

Dr. Simčič je na koncu svojega govora zahteval, naj novi zakon o Pristaniški ustanovi upošteva, da zemljišča, ki spadajo v perimenter Pristaniške ustanove, izgubijo svojo vrednost in da je treba za razlaščene površine z zakonom določiti pravično odškodnino. Pri tem je treba vzeti v račun dejstvo, da je na njih že uvedena kmetijska ali trgovska dejavnost, da zgrube lastniki pravico do pokojnine zaradi zmanjšane površine itd. Prav tako nova ustanova ne bi smela razlaščati zemlje pro futuro, to je za bodočo uporabo. Tu je treba uvesti strogo nadzorstvo. Zakon mora tudi določati, da se iz razlastitve izključijo zemljišča, ležeča severno od ceste Trst-Boljunec, kakor tudi strnjena naselja, kot so Oreh, Štramar, Domjo, Aquilina. Le tako bo prebivalstvo lahko mirno ter bo imelo pravno gotovost, da mu ne bodo nekoč vzeli njegovih domov.

Dr. Simčič se je — edini v tržaškem občinskem svetu — lotil za Slovence in sploh za prizadete male ljudi zelo važnega vprašanja. Slovenska javnost upravičeno zahteva, da bodo pristojni politični in državni organi upoštevali to življenjsko potrebo prizadetega prebivalstva.

J. N.

Občni zbor »Odbora za pomoč razlaščenecem«

V soboto zvečer je bil v srenjski dvorani v Dolini občni zbor Odbora za pomoč razlaščenecem. Predsednik je podal poročilo o njegovem enoletnem delovanju. Odbor je bil ustanovljen 8. junija 1965 in je v tem času svojega obstoja opravil zelo pomembno in koristno delo v korist razlaščenecem, da ne more nihče mimo tega dejstva. Potem ko je predsednik podal pregled vseh naporov za doseg pravične odškodnine od intervencij, razgovorov pa do pripomb na prefekturo in rekurzov na Državni svet, se je v imenu Odbora zahvalil za pomoč in podporo izvoljenim predstavnikom in tisku, ki živo spremlja dolinsko zadevo, ki ni še zaključena. Poudaril je pomen sporazuma (poravnave) z dne 6. decembra lanskega leta tako za člane kakor za vse razlaščence sploh.

Veliko škodo je razlaščenecem povzročila gonja, ki so jo sprožili pretekli meseci nasprotniki in ki je dosegla višek z ovadbo. Z arhiviranjem slednje je vsa dirigirana gonja žalostno propadla, toda ostala je škoda za razlaščence, za katero so njeni avtorji moralno odgovorni.

Člani so nato soglasno in s ploskanjem odobrili vse dosedanje dela Odbora in finančni obračun, izvolili nov odbor (Tul, Jurjevič, Kocjančič, Sancin, Bevk) ter pregledovalce računov (Mahnič, Ciurman, Strajn) in potrdili dopolnitev pravil. O vsem tem in o celotnem poteku občnega zbora je notar sestavil zapisnik, ki vsebuje med drugim upravno in finančno poročilo.

Ob koncu so se prizadeti razlaščenci zahvalili Odboru za učinkovito zaščito in izrazili željo, da bi se tudi druge organizacije predvsem Konzorcij z enako vno in dejanji zaveze za rešitev spora glede zemljišč 3. seznama, ki stopa sedaj v odločilno fazo.

I. n.

za rožnato barvo, je hotela imeti Janetta zeleno; Pelagija poskuša s škrlatno, zakaj Kostanca si je nadela rumeno. »Zelo izvrtno!« čivka Stiekumova krojačnica. »To je vse reklama za barvarijo!« se smeje stara in okoli in okoli ograje se spreleti zadržano rezanje. Jon se zamisli.

Tedaj se oglasi moški glas zraven njega: »No, Gerrits? Spinnekensova si je znala pomagati!« Lunders je; Jon se ga je skoraj ustrašil. Za hip srepo zastimj vanj: »Ah, Lunders! Da, Spinnekensova je razodetje, pa tudi ti ne pojdeš po zlu!«

Lunders mu pomežikne: »Spekuliral sem in zaslužil dovolj fickov, da lahko pet let živim brez skrbi.«

»Tako je prav,« pravi Jon. »Dušo prodaj pa prideš iz dežja pod streho.«

Ogle v poročni dvorani igrajo svatbeno koračnico iz »Lohengrina«.

»Pridi,« pravi Lunders z imenitno kretinji, »pojdiva na kavo.«

Toda Jon se osorno brani. Domov hoče. Orgle, mošek, naftalin, Lunders, Spinnekensova ... preveč je tega za en dopoldan. Na cesto hoče. Kokoši okoli in okoli za ograjo spet kokotakajo. Ha, še en par? Sluga zadržaj Jona.

»Hipec počakajte,« pravi dedec, »najprej mora sprevid mimo!«

Hudimana! To je Jodo s svojo Phinetto. Stric je ujel Jona; ne da bi izpustil nevesto, se nagne k svojemu nečaku:

»Pojdi zraven, eden izmed prič je zamudil.«

Jon pokima. Pa pojdivo zraven. Za pričo bo.

V poročni dvorani mora čakati ljudstvo na zadnjih stoli, medtem ko obdaja mavrično Spinnekensovo spremstvo ženina in nevesto pred rotoškimi večnikom. Jon vidi, kako Jodo zaljubljen gleda svojo Phinetto. Druga priča — predstavil se je kot Plet Verdussen — šepeta:

»Ali mista ganljiva, gospod Gerrits?«

»Kakopak,« pravi Jon, »zda je stric pod streho. Danes pod streho, jutri pod copato, danes hohoj, jutri jojjoj.«

Večnik je izgovoril, kar je imel povedati. Vsa pisana svatba se topi v enem samem smehljaju od glave do nog. Sprevid odšumj iz dvorane. Jon se ozre v kristalni lesteneč. To je vsekakor boljše kakor pa spodobne oči Spinnekensove.

Jodo, Phinetta & Co. opravijo hitreje. Ze stoje spet spodaj pod stopnicami, a ven

RADIO TRST A

Sporod od 26. junija do 2. julija 1966

Nedelja: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 10.15 Od nedelje do nedelje na našem valu. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Od Apeninov do And«. Tretji del. — 12.00 Nabožne pesmi. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Odmevi tedna v naši deželi. — 15.30 »Erazem Predjamski«, drama v štirih dejanjih; prevedel Maks Sah. — 18.30 Iz pesniških gajev: »David Maria Turoldo«, pripravil Josip Tavčar. — 20.30 Iz slovenske folklorne: Le-lja Rehar: V starih časih: »Na gud uod svetega Jevana«.

Ponedeljek: 12.15 Liki iz naše preteklosti: »Saša Šantelj«, napisal Rado Bednarik. — 13.30 Zname melodije. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 19.15 Poglavlja iz zgodovine slovenske književnosti: Vinko Beličič: (36) »Ethin Kristan s peresom oznanja socializem«. — 21.00 G. Puccini. »La Bohème«, lirčna opera v štirih dejanjih.

Torek: 12.00 Iz slovenske folklorne: Le-lja Rehar: V starih časih: »Na gud uod svetega Jevana«. — 17.20 Italijanska po radiu: Osnovni tečaj: 57. lekcija. — 18.30 Koncertisti naše dežele: Pianist Gabriele Pisani: F. Liszt: Sonata v h-molu. — 21.00 Pregled slovenske dramatike. Pripravil Jože Peterlin. 30. in zadnja oddaja. Dramatiki naše dežele. (II) Odlomki iz del: »Zakleti grad« Alojzija Remca, »Kajne« Franceta Bevka in »Mrtvi kanarček« Josipa Tavčarja.

Sreda: 9.00 Prenos sv. maše iz župne cerkve v Rojanu. — 12.15 Pomenek s poslušavkami, pripravila Marjana Prepeluh. — 15.30 »Božji mejniki«, povest, ki jo je napisal Ivan Pregelj, dramaturgiral Joško Lukeš. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 19.30 Zbor Slovenske Filharmonije, ki ga vodi Jože Hanc. — 21.00 Simfonični koncert.

Četrtek: 12.00 Josip Jurčič: Deseti brat (4) »Piškav«, priredba Martin Jevnikar. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. — 17.20 Italijanska po radiu: Osnovni tečaj: 58. lekcija. — 19.05 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 20.35 Z italijanskih festivalov popevk. — 21.00 »Dama s kamelijami«. Igrajo člani Radijskega odra. — 22.40 Slovenski solisti.

Petek: 12.15 Pomenek s poslušavkami, pripravila Marjana Prepeluh. — 13.30 Glasbeno potovanje. — 18.00 Ne vse, toda o vsem. — 18.30 Nove plošče resne glasbe. — 19.00 Zbor Furlanije-Juljske krajine: Zbor »Ernes Grion« iz Tržiča, ki ga vodi Aldo Policardi. — 19.15 Umetnostne galerije v Italiji: Milko Bambič: »Galerije v naši deželi«. — 20.35 Gospodarstvo in delo. Urednik Egidij Vršaj. — 21.00 Koncert operne glasbe. — 22.00 Benedetto Croce: Boris Furlan: »Croce in slovenska kultura«.

Sobota: 12.00 Sirimo obzorja: »Rimske toplice pri Tržiču«, napisal Tone Penko. — 15.30 Norveški akademski zbor, ki ga vodi Arnuld Hegstad. — 16. Volan. Oddaja za avtomobiliste, s sodelovanjem Italijanskega Avtokluba. — 16.20 Vinko Beličič: »Gospod in pol«. Delo nagajeno na natečaju RAI 1965 za izvirne slovenske novele. — 17.20 Skala in ladja. Komentarji o dogodkih po koncilu in v jubilejnem letu. — 19.15 Počitniška srečanja, pripravil Saša Martelanc. — 21.00 Josip Jurčič: Deseti brat: (5) »Kvas se zaljubi v Manico«. — 21.40 Operetne melodije.

ANTON VAN DE VELDE

Srce zmaguje

28

Naslednji dan stoji Jon še pred deseto uro v rotoški veži, tik ob stopnicah, kjer vodijo slavnostni hodniki navzgor in navzdol. Okrog in okrog se gnete množica ljudstva k ograji: postopajo in šivile iz pomorskega okraja. Po moški diši in po naftalinu. Jon je že desetkrat pogledal proti veži; nič posebnega ne prihaja in tako občuduje stenske slikarje in vratarjeve srebrne naslve. »Haa!« zašumi za ograjo. Vzdiki na lepem prenehajo; samo poroka brez zastavic je. Pa spet k slikarjem po stenah. Tik za seboj sliši Jon francosko žlobudranje, nenadoma se pa oglasi nekdo: »Hej! Cakaj! Glej no!« Samogibno se obrne. Gotovo brbljajo mojškrice iz Stiekumove krojačnice, zakaj nenadoma vzve-te na koncu veže, daleč pod njihovimi prežečimi očmi, nekaj belega kakor lo-kvanj na temnem bazarju. Belina, cvet-na časa, ali ne: labod ali pa meglica iz Renskega zlata plava, se dviga, drsi, vzdri-

ne morejo, ker poprejšnja družba še čaka svojih avtomobilov. Jon vidi skupino uniformiranih deklic in nekaj več ali manj mladih dam, ki vse sežejo lokvanju v roko. Gotovo nekdanje tovarišice Spinnekensove in njene nekdanje učenke. Uniformice se smehljajo, mlade dame se smehljajo, ženin se smehlja, samo spremstvo postava in se dolgočasi: šolarke so mu na poti. Naposled odpre sluga s poklonom avtomobilska vrata. Spinnekensova in njen mož vstopita. Pogrebni podjetnik deli napitnine vsem, ki se priklanjajo. Odpeljejo se in uniformirane deklice mahajo in plaho vzklikajo: »Oh!« in »Ah!« ... »Povej mi no,« vpraša Jodo nestrpno, »kdo pa je ta oljnata slika z vsem tem rompomomom?«

»To je genijalna ženska,« gode Jon, »z genijalnimi zvezami.«

Za družbo Spinnekensovih je bilo treba šestih avtomobilov, zdaj pa se pripelje razškatlani taksi za Jodo, Phinetto, Verdussena in Gerritsa.

»Takoj do »Laboureurja!«« kliče Jodo, toda Jon hoče najprej do Wolveste; saj bi Greta sicer ne vedela, kod se mudi.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

Izidi na nižji srednji šoli

Na drž. nižji srednji šoli v Gorici so izdelali v poletnem roku leta 1965/66 sledeče dijake:

Cez I. A razred: Buzin Boris, Devetak Roman, Ferfoglia Franko, Ferletič Marij, Marvin Diego, Perse Marijan, Peteani Ladi, Princic Darij, Semolič Jožef, Srebernič Franko, Stekar Danilo. 4 dijaki imajo popravne izpite, 9 dijakov je bilo zavrženih.

Cez I. B razred: Bensa Nikolaj, Cijan Stanislav, Doles Kazimir, Figheli Jordan, Kocjancic Nikolaj, Kramberger Saša, Lovisek Peter, Lutman Jordan, Pahor Marijan, Predan Pavel, Rojec Marko. 1 dijak ima popravne izpite, 10 dijakov je bilo zavrženih.

Cez I. C razred: Budal Helena, Calligaris Rozana, Devetak Silvana, Doles Elizabeta, Dornik Harriet, Drosghig Ema, Florenin Danila, Kranner Marjeta, Mischkot Lucija, Peteani Dolores, Peteani Lidija, Petean Nadja, Podversic Darija, Srebernic Ana Marija, Tomsic Metka, Zavadlav Janaka. 4 dijakinje imajo popravne izpite, 4 so bile zavržene.

Cez I. D razred: Cont Tamara, Delpin Marija Luiza, Gergolet Nadja, Gorkic Silvana, Jerkic Marija, Komjanc Hedvika, Koncut Ema, Malic Karla, Nanut Eliza, Paoletti Alfreda, Princic Darija, Princi Marija, Visintini Ana Marija, Zlanj Danira. 5 dijakinj imajo popravne izpite, 4 so bile zavržene.

Cez II. A razred: Bagon Franko, Croselli Aldo, Culot Robert, Custrin Valentin, Figgelj Rinald, Gergolet Marino, Peric Branko, Skorjanc Just, Spacapan Miroslav, Stanic German, Stanic Vladimir, Tommasi Pavel, Ursic Robert, Zavadlav Sergij. 4 dijaki imajo popravne izpite, 9 dijakov je bilo zavrženih.

Cez II. B razred: Butkovič Ljubica, Cesutti Vera, Devetak Bernarda, Humar Aleksandra, Jarc Lidija, Komjanc Karla, Lakovic Andrejina, Lavrencic Marta, Marini Mavra, Mozetic Nevenka, Mucic Ada, Pacor Ticijana, Peric Sonja, Semolič Ivana, Zavadlav Anastazija, Zavadlav Emilijana. 4 dijakinje imajo popravne izpite.

»Seghizzi« napovedal peto mednarodno tekmovanje

Letos bo mednarodno tekmovanje pevskih zborov prej kot običajno in sicer 22. in 23. oktobra. »Corale Seghizzi«, ki to tekmovanje organizira, je letos razširilo svoj delokrog in poslalo vabila priznanim francoskim, švicarskim, madžarskim in nemškimi pevskim zborom.

Sodelujejo lahko moški, ženski in mešani zbori. Za mešane zore je dovolj 24 pevcev do največ 48, za moške zore od 20 do 40 in za ženske od 15 do 30

„Kovačev študent“ v Gorici

Preteklo nedeljo se je zopet zbralo lepo število ljudi v Katoliškem domu in na polnili dvorano. Prikljaki sta jih dve prireditvi: razstava slavonskega umetnika Branka Radunkovića, pevski koncert in »Kovačev študent«, ki ga je pripravila Zveza slovenske katoliške prosvete. Radunković je ta večer zaključil svojo razstavo in s tem tudi svoje bivanje na Tržaškem in Goriškem, da se ta teden vrne v svojo rodno Slavonijo. Tudi v Gorici je doživel sličen uspeh kot drugod. Posebno v nedeljo je bilo veliko število tistih, ki so si ogledali njegova dela in se seznanili s tudi z njim samim, saj je bil vedno navzoč in tudi vedno pripravljen gostom postreči s prijazno in toplo besedo. Zato so se tudi ljudje od njega toplo poslovili v dvorani, ko je med odmorom stopil na oder in v slovo zapel nekaj svojih pesmi.

Drugi del nedeljske prireditve je bil koncert moškega zbora. Gre za zbor združenih pevcev iz raznih vasi in iz mesta, ki ga je to pomlad začel voditi g. Zdravko Klanjšček. Nedeljski nastop je bil prva večja stvaritev tega zbora. Zapel je osem pesmi za moški zbor, vse slovenskih avtorjev, zato dostopne tudi širši publiki, ki je zbor nagradila z navdušenim ploskanjem. K uspehu je gotovo pomagala tudi stvarna in posrečena povezava g. Viktorja Prašnika.

Nedeljski nastop je bil za zbor ognjeni krst, ki ga je zbor uspešno prestal. Primerno zasedeni vsi štirje glasovi, disciplinirani pevci, lepo število tridesetih moških, navdušen in mlad pevovodja, vse

pevk. Mešani zbori bodo zapeli obvezno Viozijevo skladbo »O sapientia« in dve svobodno izbrani, moški zbori obvezno Simonitijsko »Od et amo« in ženski zbori obvezno Miolijsko »Ave Maria«.

Hitrejša poštna zveza med Italijo in Slovenijo

Koliko se lahko napravi z dobro voljo, to so v zadnjih letih pokazale italijanske in jugoslovanske obmejne oblasti z vrsto koristnih uspehov. Zadnji je stopil v veljavo v ponedeljek, 20. junija. Nanaša se na hitrejšo poštno povezavo med Slovenijo in Italijo. Vsa pošta iz Italije, namenjena v Slovenijo, je morala doslej skozi Trst v Ljubljano. To je vzelo precej časa, tako da so pisma romala 3-4 dni v Jugoslavijo in obratno. Sedaj pa bodo vso pošto za obmejne kraje in Slovenijo dnevno oddajali na mednarodnem prehodu pri Rdeči hiši. Po isti poti bomo tudi mi dobivali pošto iz Slovenije in obmejnih krajev. Brez dvoma bodo vsi zainteresirani ta ukrep z velikim veseljem pozdravili.

Pokrajinski proračun

Na zadnji pokrajinski seji, na kateri je bil sprejet proračun, sta odbornika Vezil in Disette odgovorila zastopniku SDZ prof. Krannerju na priporočila, ki jih je dal odboru med razpravo o proračunu.

Odgovor odbornika Vezila.

Problem Centra za strokovno usmerjanje dijakov je zares zelo resen in važen, zlasti sedaj po ustanovitvi Enotne srednje šole. Zaradi tega je že v prejšnji poslovni dobri kolega Bottegara imel stike z odgovornimi organi, ker so podobni predlogi, kot je vaš, že bili predloženi. Zlasti se je poskušal najti način, kako vključiti zastopnika pokrajinske uprave v odbor Centra. Pristojni in zainteresirani organi so obljubili, da bodo predložili svoje predloge. Resnici na ljubo je treba povedati, da do danes kakih predlogov ni bilo. Jemljem na znanje vašo intervencijo in vam zagotavljam, da pokrajinski odbor priznava potrebo in važnost Centra za strokovno usmerjanje in da bo znova stopil v stik s Centrom, da bo skupno pregledal, če je mogoče storiti kaj konkretnega za dobro in učinkovito poslovanje omenjenega Centra.

Odgovor odbornika Disette-ja.

Prof. Kranner je opozoril pokrajinski odbor na cono Sovodnje, Rubije, Gaberje, Doberdob. Kot je znano je bila pred kratkim izročena v delo cesta Gorica-Sovodnje-Sagrado; stroški za to cesto dosegajo skoraj 300 milijonov, in ko bo

to daje upanje, da bo zbor v prihodnji sezoni dosegel še lepše uspehe. To mu iz srca želimo.

V odmoru je skupina skavtov pod vodstvom g. Maksa Debenjaka prijetno zaigrala nekaj poskočnih, katere je lepo zapela gđc. Marija Zgavec.

Po odmoru je sledil tretji del nastopa: Vodopivčev »Kovačev študent«. To je stara spevoigra, ki ima za seboj vsaj 50 let življenja. Igrali so jo že na premnogh odrih, toda kadar koli jo spet podajo, jo občinstvo vedno toplo sprejme. Tudi to nedeljo so gledalci igri sledili z velikim veseljem in odobravanjem; kar prekratka se jim je zdelo. Znamenje, da je Vodopivčeva muzika še vedno ljuba primorskemu človeku, Morda noben drug skladatelj ni nam Primorcem tako blizu kot Vinko Vodopivec. Za nedeljski veliki uspeh »Kovačevega študenta« pa gre zasluga tudi režiji in igralcem. Mirko Spacapan, ki je spevoigro režiral in tudi igral očeta, ji je znal dati pravi ljudski ton in tega prenesti na vse nastopajoče: na mater (Bernarda Bandelj), na sina (Ivo Ambrožič), na poštarja (Zdravko Klanjšček) in na ostale tri študente (Viktor Prašnik, Bernard Antonič in Bruno Rustja).

Tudi scenograf g. Ciril Korsič in g. dr. Andrej Bratuž, ki je spremljal petje s klavirjem, sta imela velik delež pri uspehu. Najlepša zahvala obema.

Nedeljski nastop v Katoliškem domu je bil zadnji v tej sezoni v Gorici. Z njim je bilo dostojno zaključeno letošnje kulturno delo v Katoliškem domu.

Prvo sv. obhajilo v Sovodnjah

V lepem pomladanskem jutru 3. pobinkočne nedelje, dne 19. junija se je slovesno odvijala mala četica prvoobhajancev v župnijsko cerkev sv. Martina med prijetno, ubrano godbo farnih zvonov. Enainvajset naših otrok — med njimi šest dečkov — spremljani od svojih mamic, strežnikov in župnika. S prižganimi svečami so pred krstnim kamnom slovesno ponavljali krstno obljubo in se ponovno odpovedali hudobnemu duhu in njegovemu škodljivemu vplivu.

Zivo verujem, Jezus v te,
trdno upam, ljubim te,
Srce moje, naj bo tvoje,
ti pa, Jezus, moj!

Bog daj, da bi to tudi vestno izpolnjevali vse svoje dni in trdno vztrajali v sklepu, kakor so krepko obljubljali na ta veseli dan, ki jim ga je naredil Gospod.

Ni je bolj ganljive slovesnosti od te; ko se marsikatero oko orosi v spokornih solzah, spominjajoč se na tisti, več ali manj oddaljeni dan svojega prvega obhajila. To sem videl tudi v sovođenjski cerkvi ko so otroci po dva in dva, sprem-

dograjena, bo brezdvomno v korist vsej coni, preko katere vodi.

Potem je bila odobrena ureditev turistične ceste Rupa-Peč-Sovodnje. S tem pa še ni rečeno, da so to zadnja dela, ki jih je pokrajinska uprava storila v tej coni. V seznamu cest, ki bodo urejene na pobudo zakona št. 126, za katerega pa žal danes manjkajo denarni fondji, je vključena tudi cesta Rupa-Gaberje in Sovodnje-Devetaki. Dalje je omenjena cona vključena v seznam turističnih predelov; ta seznam bo čimprej predložen pokrajinskemu svetu v razpravo in odobritev.

Naša pokrajina žal ne more sama začeti z večjimi deli graditve ali pa ureditve cest, ker nima potrebnih denarnih sredstev; ta sredstva mora dobiti od dežele. Zato ne preostane drugega, kot da skušamo pospešiti, da nam bodo čimprej nakazane denarne vsote, s katerimi bomo uresničili načrte, ki že toliko časa ležijo v naših predalih. Na vsak način ima odbor vedno pred očmi problem cest in bo napravil vse, kar je v njegovi moči, da bo zadovoljil prošnje, ki prihajajo na odbor; in teh prošelj in zahtev ni malo!

ŠPORT

Tekmovanje naraščajnikov Olympije. Naraščajniki (Ragazzi) Olympije so spet dosegli lepe uspehe preteklo nedeljo v Vidmu. Škoda le, da se mnogi niso mogli udeležiti tekem zaradi izpitov: Rezultati:

met diska: 1. Spacapan Peter, 31,39 m;
tek na 60 m zapreke: 3. Di Nallo B. 9"5;
tek na 1000 m: 5. Sossou David, 3'10".

ZVEZA CERKV. PEVSKIH ZBOROV

vabi vse pevce k blagoslovitvi oltarja sv. Cirila in Metoda v Marijinem svetišču na Vejni. Spored pesmi je sledeč:

- 1) Pozdravljena Mati
- 2) Je mrak končan
- 3) Med namj Jezus bivaš
- 4) Opevajmo junaka dva

Note prinesite s seboj.

RAZNO

Počastitev žrtev fašističnega posebnega sodišča

V Rimu so dne 18. junija na pobudo Združenja za demokratično reformo zakonodaje počastili vse tiste osebe, ki so postale žrtve fašističnega posebnega sodišča. To sodišče je izreklo 42 smrtnih obsodb, tri na dosmrtno ječo in odkazalo 27.735 let zapor skupnemu številu 4596 državljanov.

Največje žrtve fašističnega preganjanja so bili Slovenci. Saj je v številu 42 na smrt obsojenih kar 33 Slovencev in Hrvatov, med obsojenimi na dosmrtno ječo je tudi en Slovenec, 442 Hrvatov in Slovencev pa je moralo presedeti skupno 4893 let ječe.

Proslava je bila v dvorani porotnega sodišča, kjer so se pred leti vršile vse te krivične obravnave in kjer spominska plošča opozarja na žrtve fašizma. Pod to ploščo so položili žalni venec, dekan rimskih odvetnikov Ottorino Petroni pa je imel govor. Prisotni so bili vsi antifašistični odvetniki iz Rima.

ljani od večjih strežnikov, pobožno stopali pred mašnika in prvič prejemali Jezusa v svoje čisto srce

Za otroki so pristopile k obhajilu njih mamic v polnem številu. Le škoda, da je pri tej slovesnosti nastopila popolna disonanca z drugo polovico staršev (očev), ki je ostala na svojem mestu pri vratih in kaj čudno pomežikovala z očmi, spominjajoč se morda svojega, takega dne. Lepo in ubrano je spremljal to pobožnost dekliški cerkyeni zbor, ki je s primernimi pesmimi spremljal ves obred. Tudi cerkev, posebno glavni oltar sta bila okusno in lepo okrašena.

Prvi del te slovesnosti se je kot običajno zaključil na župnijskem dvorišču pri skupnem zajtrku otrok in njihovih mater. Praznik prvega sv. obhajila se je končal pri popoldanski pobožnosti pred Najsvejšim s prav čedno udeležbo.

Otrokom, staršem in prijateljem otrok bo ostal ta dan v najlepšem spominu; drugim pa naj bo v spodbudo k večjemu verskemu pogumu!

Prijatelj otrok in prvih sv. obhajil

Odjek na instrukcijo o mešanih zakonih

V ZDA je dosegla instrukcija o mešanih zakonih, ki jo je izdala kongregacija za verski nauk, velik odmev. Prva reakcija protestantskih krogov na nove predpise je bila v pretežni večini pozitivna. Izvršni tajnik krščanskih Cerkva, Dale Fiers je izjavil, da je ta instrukcija velik korak naprej v ekumenskih odnosajih med protestanti in katoličani. Predsednik protestantske episkopalne Cerkve John Hines je s svoje strani dejal, da bodo nekatiolani z veseljem pozdravili to papeževo objavo. Dodal je, da bo ukinitve obveznosti, vzgajati v katoliški veri otroke, ki bodo rojeni v mešanih zakonih, pospeševala ekumenske odnose. Metodistični škof iz Princetona v New Jerseyu je označil ukrep kot »korak naprej«, katerega je pričakoval že mnogo let. Vodja za ekumenske zadeve narodnega sveta Cerkva, Robert Dodds je posebej poudaril, da je ukinitve izobčenja za katoličane, ki so se poročili pred protestantskim duhovnikom, eden najbolj zadovoljivih dogodkov. Z verskega stališča, tako je nadaljeval, so predstavljal mešani zakoni dolgo časa enega najtežjih problemov za naše ločene verske skupnosti.

V enakem pozitivnem smislu so se izjavili številni drugi protestantski predstavniki. Prior protestantske skupnosti iz Taize, pastor Schutz, je izjavil: »Papež Pavel VI. je človek velikega poguma. Sklep, ki se tiče mešanih zakonov in je bil težko pričakovan, predstavlja rešitev za mnogo zakoncev, ki po vsem svetu trpe zaradi ene najbolj tragičnih posledic delitve med kristjani.

New York Times je pa v uvodniku poudaril, da je instrukcija o mešanih zakonih sicer omejen odgovor Rima na pričakovanja protestantskega sveta. Pripomnil pa je, da je kljub temu ta papeževa izjava zelo pomembna. Izdana je bila tik pred obiskom anglikanskega primasa dr. Ramseya v Rimu in bo prispevala k nadaljnjemu prijateljskemu razgovoru med katoliško in protestantsko Cerkvijo.

ZAHVALA

Vsem, ki so nam ob smrti naše ljubljene mame in nonice

ALOJZIJE ŠORLI

izrazili sočutje in spremili blago pokojnico na kraj večnega počitka ter vsem, ki so se je spomnili s cvetjem in molitvijo, kakor tudi čč. duhovščini in pevskeму zboru, se najiskrenejše zahvalujeta

družini Bratuž in Tuta

ZAHVALA

Toplo se zahvaljujemo vsem, ki so v tako velikem številu spremili k zadnjemu počitku našega dragega očeta

LEOPOLDA TERČIČ

Posebna zahvala preč. gg. župnikoma iz Proseka in Sv. Križa, pevcem, godbi in vsem darovalcem cvetja.

Zalujoča žena, sinovi, hčere
in ostalo sorodstvo

Gabrovec, Prosek, Sv. Križ, 18. junija 1966

DAROVİ:

Za Alojzijevešče: družina Petejan 5.000; N. N. 10.000; M. Z. 3.000; Legiša M. 1.000; druž. Troha-Toroš 5.500; N. N. 1.000; N. N. 1.000; C. D. 2.000; družina Komac Anton namesto cvetja na grob pokojne gospe Alojzije Sorli 5.000 lir.

Za Katoliški dom: V počastitev spomina pok. gospe Sorli daruje družina Kacin 5.000; Vanda D. v spomin blagopokojne gospe Alojzije Sorli 2.000 lir.

V počastitev spomina ljubljene mame in nonice daruje družina Bratuž 10.000 lir za Alojzijevešče, 10.000 lir za Zavod sv. Družine in 10.000 lir za Katoliški dom. Bog povrni z večno srečo pokojni gospe Alojziji in s tolažbo preostalom!

Vsem dobrotnikom iskren Bog plačaj!

OBVESTILA

Didaktično ravnanje pri Sv. Ivanu v Trstu sporoča, da bo razstava šolskih izdelkov ob zaključku šolskega leta v naslednjih dneh:

Sv. Ivan: od 19. do 20. junija od 9. do 13. ure in od 16. do 19. ure.

Barkovlje: od 19. do 20. junija od 9. do 13. ure in od 16. do 19. ure.

Katinara: od 26. do 27. junija od 9. do 13. ure in od 16. do 19. ure.

Rojan: 28. junija od 9. do 13. ure.

Zlata sv. maša g. dekana Alojzija Pavlina bo v nedeljo, 10. junija ob 9. uri v cerkvi sv. Ignacija na Travniku.

Nova sv. maša bo na Gradu pri Mirnu v nedeljo, 3. julija ob 10. uri. Daroval jo bo mirenski rojak lazarist g. Jurij Devetak.

Vodstvo III. reda priredi romanje na Sv. Višarje v dneh 17. in 18. julija. Odhod iz Gorice v nedeljo, 17. julija ob 14. uri izpred kapucinske cerkve v Gorici. Romanje bo namesto shoda. Tudi v mesecu avgustu odpade shod. Prijave za romanje sprejema pater Fidelis. Vpišite se čimprej!

Duhovne vaje za dekleta bodo v Trstu pri šolskih sestrah (ulica delle Docce 34) od 30. avgusta zvečer do 31. avgusta zjutraj. Duhovne vaje bo vodil p. Žužek iz Rima. Prijavite se pravočasno!

Obvestilo. V soboto, 25. junija in v nedeljo, 26. junija se bodo vršile lahkoatletske tekme v Trstu (deželno kolo »Coppa Italia«). Atleti Olympije naj se zberejo na železniški postaji v soboto ob 13,45, v nedeljo pa ob 7,30. Vabljeni so: Spacapan B., Ressi W., Makuc M., Palla, Stergule, Fantini, Podberšček, Kranner, Lešcak, Tomsic B., Komavli, Leghissa M., Antoni, Černic Venceslav.

Popravek:

V osmrtnici gospe Alojzije Sorli roj. Mlakar je prišlo do neljube pomote, da je izostalo ime nečakinje Vere iz Sesljana. Prosimo prizadete, da nam oprostijo.

V nedeljo, 26. junija bo v Doberdobi ob 18. uri

SVETA BIRMA

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 30, osmrtnice L 50, več 796 davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici